

В. Не може ли Ёще да са проси подз има насъщнаго хлѣба?

Ѡ. Поеликѣ человекъ сзстои отъ тѣлесно и дѣховно сщество, и сщество-то дѣшы пѣ важно ѣ отъ тѣло-то: то може, и требва да са проси и за дѣшъ-тѣ насъщный хлѣвъ, безъ кого-то вътрешній человекъ умира отъ гладѣ. Виж. Кирил. Іерѣс. Поѣч. Тайновод. **IV, 15**, Правосл. Испов. ч. **2**, въпр. **19**.

В. Какъвъ може да бѣде насъщный хлѣвъ за дѣшъ-тѣ?

Ѡ. Слово-то Божіе, и Тѣло-то и Кръвь-та Хрїстова. *Не О хлѣбѣ Единомъ живѣ будетъ человекъ, но О всякомъ глаголѣ исходящемъ изоустъ Божіихъ.* Матѣ. **IV, 4**.

Плоть Моя истинно Есть брашно, и Кровь Моя истинно Есть пиво. Іоан. **VI, 55**.

за пято-то прошеніе.

В. Шо требва да са проѣмѣва въ молитвъ-тѣ Го сподниѣ подз има-то долговъ нашихъ?

Ѡ. Грѣхове-тѣ наши.

В. Защо грѣхове-тѣ наричатса длгове?

Ѡ. Защо-то мы, както всичко сме полѣчили отъ Бога, така и требва всичко да Отдадемъ Богѣ, сирѣчь, всичко да покоримъ на волѣ-тѣ Мѣ и закона-тѣ; ако пакъ не исплнѣваме тока, то Останѣваме длжници предъ Негово-то Правосѣдіе.

В. А кои сѣ длжници наши?

Ѡ. Человѣци, кои-то не ни Отдали това, шо-то требвали да ни Отдадѣтъ по законъ Божій, както на примѣръ, не показали любовь, ами враждѣ.

В. Какимъ образомъ, при правосѣдіе-то Божіе, можемъ мы са надѣме прошеніе-то на длгове-тѣ наши?